

wych) przedsiębiorstw remontowo-budowlanych na warunkach określonych odrębnymi przepisami.

4. Środki funduszu remontów kapitalnych są gromadzone na odrębnym rachunku bankowym. Nie wykorzystane środki, nie wyłączając dotacji budżetowej, przechodzą na rok następny z przeznaczeniem na pokrycie planowanych nakładów.

§ 25. 1. Ze środków funduszu remontów kapitalnych mogą być finansowane nakłady inwestycyjne w celu zastąpienia środków trwałych, od których dokonuje się odpisów amortyzacji (§ 6 ust. 2), jeżeli wymiana tych środków jest bardziej opłacalna od remontu kapitalnego.

2. Oddział wojewódzki banku w porozumieniu z prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) może cofnąć uprawnienie przedsiębiorstwa (zakładu) wynikające z ust. 1, jeśli stwierdzi, że przedsiębiorstwo (zakład) finansuje z funduszu remontów kapitalnych nieuzasadnione inwestycje, albo jeśli finansowanie inwestycji z tego funduszu powoduje nadmierne uszczuplenie środków na remonty kapitalne.

3. Nakłady na inwestycje dokonane na podstawie ust. 1 mogą być realizowane poza nakładami określonymi w narodowym planie gospodarczym.

§ 26. 1. Prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) mogą dokonywać przeniesień części środków funduszu remontów kapitalnych pomiędzy przedsiębiorstwami i zakładami tego województwa (miasta):

- 1) gdy środki te przekraczają potrzeby w zakresie sfinansowania planowanych nakładów na remonty kapitalne w jednych przedsiębiorstwach (zakładach), podczas gdy w innych występuje ich niedobór,
- 2) gdy przebieg realizacji planu remontów kapitalnych wskazuje, że jedne przedsiębiorstwa (zakłady) nie mają możliwości wykonania planu, a jednocześnie istnieje możliwość przekroczenia planu przez inne przedsiębiorstwa i zakłady.

2. Prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) zarządzają w roku następnym zwrot środków przeniesionych w trybie ust. 1 pkt 2. Zwrot ten powinien nastąpić ze środków funduszu remontów kapitalnych przedsiębiorstw (zakładów), których środki zwiększono, lub też przy podziale dotacji budżetowej na kapitalne remonty budynków mieszkalnych.

V. Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 27. Nie wykorzystane na dzień 31 grudnia 1965 r. środki funduszy napraw przedsiębiorstw i zakładów podlegają przekazaniu na fundusz remontów kapitalnych tych przedsiębiorstw i zakładów.

§ 28. 1. Osiągnięta za 1965 r. marża przedsiębiorstw do 3% sumy planowanych kosztów działalności podstawowej (w zakładach do 2%) zostaje rozliczona według zasad dotychczas obowiązujących.

2. Osiągnięta za 1965 r. nadwyżka marży ponad 3% bądź 2% sumy planowanych kosztów działalności podstawowej:

- 1) podlega przekazaniu na fundusz remontów bieżących przedsiębiorstwa (zakładu) — w części wynikającej z wprowadzenia z dniem 1 października 1965 r. podwyższonych czynszów najmu lokali mieszkalnych,
- 2) podlega odprowadzeniu na dochód budżetu właściwej rady narodowej — w pozostałej części.

§ 29. Traci moc uchwała nr 232 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1960 r. w sprawie zasad organizacji finansowej i systemu finansowego zarządów budynków mieszkalnych (Monitor Polski Nr 65, poz. 307).

§ 30. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Gospodarki Komunalnej, Ministrowi Finansów i przewodniczącym prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 31. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

4

UCHWAŁA Nr 321 RADY MINISTRÓW

z dnia 28 grudnia 1965 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe wykonywane na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 2 i 3 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 72 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r. w sprawie cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe wykonywane na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 17, poz. 96) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 13 otrzymuje brzmienie:

„§ 13. 1. Jeżeli wartość zamówienia udzielanego przez jednostki budżetowe (urzędy, szkoły, szpitale itp.) nie przekracza kwoty 10.000 zł, a przez inne jednostki gospodarki uspołecznionej — kwoty 100.000 zł, ceny artykułów nietypowych uzgadniają w drodze porozumienia wykonawca i zamawiający.

2. Jeżeli wartość zamówienia przekracza kwoty wymienione w ust. 1, ceny ustala właściwa dla siedziby wykonawcy wojewódzka komisja cen (Komisja Cen m. st. Warszawy) na wniosek wykonawcy, zaopiniowany przez zamawiającego.

3. Przy ustalaniu cen na artykuły nietypowe produkowane przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej przepis § 8 stosuje się odpowiednio.”

2) w § 14 wyrazy „§ 13 ust. 2 i 3” zastępuje się wyrazami „§ 13 ust. 1”;

3) w § 16 wyrazy „jednostka państwowa” zastępuje się wyrazami „jednostka gospodarki uspołecznionej”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

5

UCHWAŁA Nr 8 RADY MINISTRÓW

z dnia 4 stycznia 1966 r.

w sprawie upoważnienia naczelných organów administracji państwowej do ustalania wzorów umów kontraktacji w zakresie artykułów produkcji roślinnej.

Na podstawie art. 384 § 1 Kodeksu cywilnego Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Upoważnia się:

- 1) właściwych ministrów do ustalania w porozumieniu

z Ministrem Rolnictwa i Ministrem Finansów wzorów umów kontraktacji w zakresie artykułów produkcji roślinnej, kontraktowanych przez podporządkowane im jednostki państwowe oraz jednostki niepaństwowe działające w ramach porozumień branżowych, w których wiodącymi są te jednostki państwowe,

- 2) Ministra Rolnictwa do ustalania w porozumieniu z Ministrem Finansów oraz zainteresowanymi centralnymi związkami spółdzielczymi wzorów umów kontraktacji

w zakresie artykułów produkcji roślinnej kontraktowanych przez jednostki uspołecznione niepaństwowe.

2. Wzory umów kontraktacji ustalane są po zasięgnięciu opinii Centralnego Związku Kółek Rolniczych.

§ 2. Traci moc § 11 uchwały nr 155 Rady Ministrów z dnia 21 kwietnia 1961 r. w sprawie zasad, zakresu i podstawowych kierunków kontraktacji produkcji roślinnej.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

6

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 grudnia 1965 r.

w sprawie rozciągnięcia przepisów uchwał nr 276 i nr 277 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. na niektóre zjednoczenia i przedsiębiorstwa.

Na podstawie § 56 uchwały nr 276 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń przemysłowych i zgrupowanych w nich państwowych przedsiębiorstw objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 61, poz. 316), zwanej dalej „uchwałą nr 276”, oraz § 52 uchwały nr 277 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń budownictwa i zgrupowanych w nich państwowych przedsiębiorstw objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 61, poz. 317), zwanej dalej „uchwałą nr 277”, zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy uchwały nr 276 rozciąga się na nie objęte tą uchwałą:

- 1) przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Kultury i Sztuki, objęte działem 15 „Obrót towarowy wewnętrzny” klasyfikacji budżetowej, oraz Zjednoczone Przedsiębiorstwa Rozrywkowe, Pracownie Sztuk Plastycznych, wydawnictwa państwowe, wytwórnie i studia filmowe, Filmowy Ośrodek Doświadczalno-Usługowy, Przedsiębiorstwo Reklamy Filmowej i Przeroczy,
- 2) przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej, z wyjątkiem Biura Projektów Służby Zdrowia,
- 3) przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Sprawiedliwości, z wyjątkiem przedsiębiorstw objętych działem 12 „Rolnictwo” klasyfikacji budżetowej,
- 4) Zjednoczenie Państwowej Komunikacji Samochodowej i zgrupowane w nim przedsiębiorstwa objęte planowaniem centralnym oraz przedsiębiorstwa bezpośrednio podległe Ministrowi Komunikacji: Polskie Linie Lotnicze „Lot” oraz Przedsiębiorstwo Wagonów Sypialnych i Restauracyjnych „Wars”,

5) Zjednoczenie Żegluga Śródlądowej i Stoczni Rzecznych, Zarząd Portu Gdańsk, Zarząd Portu Gdynia, Zarząd Portu Szczecin, Polskie Linie Oceaniczne, Polska Żegluga Morska, Przedsiębiorstwo Robót Czerpalnych i Podwodnych, Morska Agencja w Gdyni, Morska Agencja w Szczecinie, Polskie Przedsiębiorstwo Frachtowania „Polfracht”, Polski Rejestr Statków — podległe Ministrowi Żegluga,

6) Zjednoczenie Produkcji Leśnej „Las”, Biuro Urządzania Lasu i Projektów Leśnictwa oraz Stację Maszyn Licząco-Analitycznych Leśnictwa — podległe Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego,

7) przedsiębiorstwa usługowe przemysłu rolnego podległe Ministrowi Rolnictwa,

8) przedsiębiorstwa: Wydawnictwo Ministerstwa Obrony Narodowej, czasopisma wojskowe — podległe Ministrowi Obrony Narodowej,

9) Państwowe Przedsiębiorstwo Wydawnictw Kartograficznych, podległe Ministrowi Spraw Wewnętrznych,

10) Polskie Biuro Podróży „Orbis”, podległe Przewodniczącemu Głównemu Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki,

11) Przedsiębiorstwo Państwowe „Wydawnictwa Normalizacyjne”, podległe Prezesowi Polskiego Komitetu Normalizacyjnego.

§ 2. Przepisy uchwały nr 277 rozciąga się na nie objęte tą uchwałą przedsiębiorstwa geodezyjne podległe Głównemu Urzędowi Geodezji i Kartografii.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1966 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

7

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 grudnia 1965 r.

w sprawie odprowadzania i rozliczania amortyzacji jednostek państwowych.

Na podstawie § 30 ust. 4 uchwały nr 278 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych (Monitor Polski Nr 61, poz. 318) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa dokonują co miesiąc odpisów amortyzacyjnych:

- 1) od środków trwałych,
- 2) od pozostałych wartości trwałych uzyskanych w wyniku działalności inwestycyjnej według zasad i wysokości stawek określonych w obowiązujących przepisach.

§ 2. 1. Miesięczna kwota amortyzacji podlega podziałowi: